

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Ivo Pospíšila a Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **V. L.**, zast. Mgr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2025, č.j.OAM-552/ZA-ZA10-LE05-R2-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 1. 2026, č. j. 22 Az 22/2025-32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a dále rozhodl, že doplňkovou ochranu nelze udělit pro existenci důvodů podle § 15a odst. 1 písm. b) téhož zákona. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil u Krajského soudu v Brně, který žalobu zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

[2] Žalobce (dále „stěžovatel“) v kasační stížnosti, stejně jako v žalobě, popsal průběh předcházejícího řízení, vyslovil přesvědčení, že na jeho případ neměla vylučovací klauzule dopadnout, a citoval z judikatury Soudního dvora Evropské unie.

[3] Žalovaný se ke kasační stížnosti do doby, než o ní NSS rozhodl, nevyjádřil, ale s ohledem na níže uvedené to ani nebylo zapotřebí.

[4] Kasační stížnost je nepřípustná.

[5] Podle § 104 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), *kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[6] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Mají-li být kasační námitky způsobitelné k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě toto soudní rozhodnutí. Stěžovatel je tedy povinen v kasační stížnosti vymezit rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí a musí předestřít a konkrétně sdělit, v čem spatřuje skutková či právní pochybení krajského soudu, a z kterých konkrétních důvodů považuje závěry soudu za nezákonné, resp. nepřezkoumatelné (usnesení NSS ze dne 24. 4. 2023, č. j. 8 Azs 41/2023-38, bod 9, nebo rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2023, č. j. 8 Azs 299/2020-41, bod 10). Stěžovatel musí vylicít, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl krajský soud vůči němu dopustit v procesu vydání rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, či rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2023, č. j. 6 As 358/2021-38, bod 11).

[7] Stěžovatel tedy musí v kasační stížnosti reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které krajský soud v napadeném rozhodnutí uvedl, nesprávné. Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v žalobě, aniž jakkoli reflektuje argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS z 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2009, č. j. 6 Ads 113/2009-43, nebo ze dne 14. 6. 2016, č. j. 1 As 271/2015-36).

[8] NSS porovnáním stěžovatelovy kasační stížnosti a žaloby zjistil, že jde co do jejího obsahu o totožný text. Převážnou část kasační stížnosti tvoří dokonce text doslovně převzatý ze žaloby. Několik kratších pasáží je pak formulačně upraveno, což však nemá vliv na to, že obsah stěžovatelovy argumentace je i v těchto částech kasační stížnosti stejný jako v žalobě.

[9] Na stěžovatelovu žalobu a v ní uplatněné námitky přitom krajský soud reagoval více než čtyřmi stranami vlastní argumentace. Jestliže v reakci na toto posouzení věci krajským soudem stěžovatel zopakoval svá žalobní tvrzení, jde o obdobnou situaci, jakou se NSS zabýval v usnesení ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS. Také v nynější věci se krajský soud žalobními námitkami pečlivě zabýval (bod 9 citovaného usnesení), avšak na toto jeho argumentační úsilí reagoval zástupce stěžovatele tak, že jen zopakoval svá žalobní tvrzení. Shoda kasační stížnosti se žalobou je i v této věci extrémní (body 10 a 11 téhož usnesení).

[10] Obdobně jako ve věci řešené desátým senátem jde tedy i nyní o situaci, kdy nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody. Kasační stížnost ani částečně nezpochybňuje

pokračování

rozhodovací důvody krajského soudu. Taková kasační stížnost je nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Tento nedostatek přitom nebyl kasační soud povinen odstraňovat postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s. (bod 13 usnesení NSS č. j. 10 As 181/2019-63).

[11] Jelikož je kasační stížnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřijatelná, NSS ji odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[12] Lze dodat, že požadavek na formulování řádných kasačních námitek a návrhu výroku rozhodnutí soudu je nutné vnímat ve světle povinného zastoupení právním profesionálem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Přitom platí, že *„smyslem a účelem nezbytnosti garantované profesní právní erudice zástupce je poskytnout stěžovateli kvalifikovanou právní pomoc na profesionální úrovni, a to především proto, aby kasační stížnost, koncipovaná jako mimořádný opravný prostředek, vyhovovala všem formálním požadavkům a kasační soud o ní mohl rozhodnout bez zbytečných průtahů“* (usnesení NSS ze dne 11. 11. 2010, č. j. 1 As 93/2010-233).

[13] NSS nepřehlédl, že zástupce, kterého si stěžovatel zvolil, opakovaně podává neprojednatelné kasační stížnosti (např. usnesení NSS ze dne 30. 1. 2025, č. j. 2 Azs 274/2024-37, ze dne 5. 2. 2025, č. j. 2 Azs 277/2024-28, ze dne 26. 6. 2024, č. j. 2 Azs 95/2024-32, ze dne 29. 7. 2025, č. j. 2 Azs 101/2025- 29, ze dne 26. 11. 2025, č. j. 9 Azs 62/2025-40, či ze dne 30. 4. 2026, č. j. 1 Azs 27/2026 - 33). Opakované podávání zjevně neprojednatelných kasačních stížností, a to i po té, co byl advokát o těchto jejich vadách soudem zpraven, může být se zřetelem ke konkrétním okolnostem věci posouzeno jako postup odporující povinnosti advokáta podle § 16 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, podle něhož *při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné*, a současně jako jednání neodpovídající pravidlům profesionální etiky advokáta.

[14] Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. května 2026

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu

